

МОРОЗ Марія, здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти (5 курс) на базі ОКР молодший спеціаліст за спеціальністю 211 «Ветеринарна медицина»
Науковий керівник – **КОЛІНЧУК Руслан**, канд. с.-г. наук
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець – Подільський, Україна

МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ПРИНЦИПИ ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА РЕСПІРАТОРНИХ ХВОРОБ

Вступ. На нинішній день сучасна вітчизняна ветеринарна медицина наближається до міжнародних стандартів забезпечення здоров'я тварин та ветеринарного благополуччя держави в цілому, охорони навколишнього середовища, здійснення заходів з недопущення поширення небезпечних хвороб спільних як і для тварин, так і для людей. Тому розробка та лікування превентивних заходів за хвороб дихальної системи є актуальною та невідкладною проблемою ветеринарної медицини [1].

Респіраторні хвороби є найпоширенішими серед тварин, вони зумовлені зниженням природної резистентності, внаслідок порушення умов утримання і годівлі та підвищеною концентрацією в повітрі мікроорганізмів.

При ураженні органів дихання змінюються функції серцево-судинної, травної, сечовидільної та інших систем, також зменшується надходження повітря в легені, дифузія кисню в кров, що спричиняє порушення газообміну та розвиток задишки. Слід зазначити, що ураження дихальної системи у собак характеризується швидким розповсюдженням патологічного процесу, що зумовлено особливостями морфологічної будови органів, великою кількістю кровоносних і лімфатичних капілярів, також великою альвеолярною поверхнею, слабким розвитком сполучної та хрящової тканин легень [2].

Мета роботи. Мета полягала у вивченні особливостей клінічних ознак, методів діагностики та розробки науково – обґрунтованих методів щодо лікування та профілактики за респіраторних хвороб собак.

Отримані результати. Для дослідження ми використовували 10 собак, віком від 2 до 5 років, різних порід, які були поділені на дві дослідні групи. Дані тварини були перевірені на інфекційні та інвазійні захворювання, які не були в них виявлені. Годівлю тварин проводили згідно раціону. Об'єктом дослідження була кров, при дослідженні якої визначали кількість еритроцитів, лейкоцитів, середню кількість гемоглобіну в еритроциті, середній об'єм еритроциту та виводили лейкоцитарну формулу, за загальноновизнаними методиками [4].

За діагностики хвороб органів дихання частіше відмічали: гострий та хронічний катаральний бронхіт, гострий катаральний ларинготрахеїт, гостру катаральну бронхопневмонію, Клінічно патологія характеризувалась пригніченням, скуйовдженням волосяним покривом, в'ялістю, підвищенням

температури тіла, нападами виснажливого кашлю, жорстким везикулярним диханням, задишкою, сухими та вологими хрипами в бронхах та легенях, серозно-слизово-гнійними носовими витіканнями. При перкусії відмічали ділянки притуплення в передніх долях легень.

Лікування респіраторних хвороб у собак було направлене на усунення причини, ізоляцію тварин в тепле приміщення, теплі укутування, інфрачервоне опромінення, дієтичну годівлю.

Для лікування тварин використовували комплексну схему до якої включали препарати різної дії: відхаркуючі, антимікробні, антигістамінні, дезінфікуючі, серцеві, імуностимулюючі та інші [3].

Для відновлення функцій бронхо–легеневого комплексу ми використовували бронхолітин (для першої дослідної групи), який використовується як відхаркуючий засіб та який підвищує секрецію бронхіальних залоз, а також бромгексин (для другої дослідної групи) – препарат, який має муколітичну і відхаркуючу дію.

Для знешкодження мікроорганізмів ми використовували антибіотики та сульфаніламідні препарати. Із антибіотиків – цефамезин (для першої дослідної групи), і клафоран (для другої дослідної групи), із сульфаніламідних – фталазол (для першої дослідної групи) та бісептол (для другої дослідної групи). Як протиалергічні та знижуючі проникність стінок судин – супростин та гідрокортизон (як і для першої, так і для другої дослідної групи). Для підвищення резистентності організму тварини ми використовували аскорбінову кислоту разом із глюкозою (для другої дослідної групи), та тималін (для першої дослідної групи).

Аналізуючи результати власних досліджень, можна зробити висновок, що розроблена комплексна схема лікування за респіраторних хвороб собак позитивно впливає на перебіг, а саме, зникають клінічні симптоми, покращується загальний стан організму, відновлюється апетит, температура тіла, частота пульсу, зменшується до норми кількість лейкоцитів та гематокритної величини.

Висновки. Включення до комплексної схеми лікування клафорану та тималіну, фізіотерапевтичних процедур мало високий терапевтичний ефект, який також залежав від методу лікування, індивідуальної резистентності організму тварин та умов утримання.

Література

1. Андрієвський В. Я. Догляд і збереження молодняку с.-г. тварин. К. : Урожай, 1990. 180 с.
2. Внутрішні хвороби тварин / В. І. Левченко, І. П. Кондрахін, В. В. Влізло та ін.; За ред. В. І. Левченка. Біла Церква, 2001. Ч. 1. 376 с.
3. Гурфій Д.Ф., Гунчак В.М., Канюка О.І. та ін. Довідник сучасних лікарських препаратів для практики ветеринарної медицини. Львів, 2003. 240 с.
4. Левченко В.І. Клінічна біохімія при хворобах органів дихання / Ветеринарна клінічна біохімія / В.І. Шевченко, В.В. Влізло, І.П.Кондрахін та ін.: За ред. В.І. Левченка, В.Л. Галяса. Біла Церква, 2002. С. 254–259.